ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

ΤΡΙΤΗ: 26.4.77

23^10 - 24^00

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΝΘΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ

– Αγαπητοί φίλοι (αντ. παρακάτω σας!)

Συνεχίζουμε και αυτής της φετινής συμβολικών έργων του Μωκάρτ με την εξαιρετικά σπουδαιότατη ενορχήστρωσή τών 130 χρόνων τώρα Ζοί Δαλαλό Ιω. Μιά ξεκούραση μιας της τεραστίας Τρίτης θα μελετήσουμε ένα Δειπνητικό (αρ. 6 σε φα μαζ. (εργ. 68 από πολλά σε "Πολωνικής". Η ώριμ. κιθ. θα είναι (αφιερωμένη στη Δειπνητία του ιδ. (αρ. 7 σε Ρε μαζ. έργ. 92. Το έργο αυτό αντίθετα Ταυτόχρονα με την Δειπν. αρ. 8 σε φα μαζ. ονομ. μελέτη του 1809 και του 1812, και ολοκληρώθηκε στις 8 Δεκεμβρίου του 1813. Αν και η πρώτη της εκτέλεσή εκείνης βρήκε το έργο άχαρο, ξεχασμένο και γεμάτο, οι λόγοι η Η Δειπνητία εξακολουθεί σχετικά γρήγορα, οι σχέσεις με άλλα ανάλογα έργα του ανδέτη πού εκφράζουν δραματικές θύμησες για τα πάθη της δόξης πού τώρα ξεθώριασε σιγά σιγά μπροστά στο ρεαλιστικό μέλλον. Αν και δεν γνωρίζουν αν η αρχή αυτό έργο οι δύο χαρακτηριστικές για τον ανδέτη φράσεις ανοιξιές και ειδικά το Allegretto, οι λοιπές αδελφές, δε είναι εκείνες πού ακούγαμε μια γενικό χαρακτηρισμό της ανδάντε σε La μαζ. Ένα η ρυθμική φόρμα, το βαρεμένο της χαρακτήρα (πολύ) η περάσματα παθητικής διάθεσης, είναι εκείνα πού έλαχαν το Βαγνερ και βρέθηκαν στο έργο αυτό μιν ακαδέμιστα του Λεφού. Όσο και στην 8η Δειπνητία έτσι και στη 7η μάλιστα

θα ακούγαμε στο Adagio, ένα Andante ίσως ακόμη και στο Andantino. Μόνο το μεταγενέστερο Allegretto φυσικώς δίδει τόσο ποιητικό έργο του μεγάλου συνθέτη. Μοναδικό και αξεπέραστο, που όμως έχει ερμηνευθεί σωστά από τον Toscanini.

Το υπόλοιπο έργο παίκτηκε άψογα σε καθαρά συμφωνικής βιρτουοζιάς. Αλλά ακριβώς έτσι ακριβό που είναι και πολύπλοκο της ενορχήσεως πρέπει ν' αναγνωσθούν νά ξεφαγωθούν, σε Finale μιάμισι λεπτά τα έργα νά εμπαιχτούν. Γιατί; Γιατί γράφτηκε φορές ο χορός αδιάφορα μεσα σε μιά ορχήστρα φωνάζοντας μιάμισι στο πρόσωπο μέ ένα λα το μεγαλείο και όχι λα της χάρης.

Η Symphonie op. 7 or La maj. op. 92 έχει τα εξής μέρη: Adagio Vivace, Allegretto, Scherzo (Presto), Finale (All° vivace).

Παίχτηκε η συμφ. υπ. στο GEWANDTHAUS της Λειψίας και διηύθυνε ο FRANZ KONWITSNI.

[L.V. BEETHOVEN: SYMPHONIE N. 7 IN A MAJ. OP. 92] [3.00 + 40.00 = 43.00]

Πλήν εξαιρ. ένός ανάλαλε κ.τ.λ.

[ΣΗΜΑ]